

Iluzitania

Partea I - Iluzitania sau Țara Orbilor

Partea 1 a articolului a fost publicată anterior în revista online Baabel.

<https://baabel.ro/2019/12/iluzitania-sau-tara-orbilor/>

De **Tiberiu Ezri**

Personajele acestei povestiri sunt pur imaginare, la fel ca și acțiunea și locul unde ea se petrece.

In regione caecorum rex est luscus (În țara orbilor, chiorul este împărat.) Acest proverb apare pentru prima dată în colecția *Adagia*, publicată de Desiderius Erasmus în 1500.

A fost odată ca niciodată o țară mare și îndepărtată pe nume Iluzitania. Țara era prosperă grație unui popor harnic și modernizării accelerate. Majoritatea populației adulte avea studii superioare, mai ales în domeniul ciberneticii și a științelor exacte.

Și medicina era foarte avansată. Toate operațiile se făceau cu roboți independenți. Bolnavii erau consultați prin telemedicină, diagnosticele erau stabilite prin analize cibernetice, iar medicamentele ajungeau la casa bolnavilor printr-o rețea pneumatică. Serviciul medical și educația erau gratuite. Asistența socială, așa cum este concepută în zilele noastre, era inexistentă, fiindcă majoritatea iluzitanilor lucrau, iar cei infirmi, bolnavi sau retardați erau tratați în comunități speciale, confortabile și luxoase.

Salariile erau egale – fiecare cetățean primea lunar 5,000 iluzolari, care echivalau cu 5,000 de dolari americani de astăzi. Toate tranzacțiile financiare personale și instituționale erau executate prin sistemul astrononet, o formă avansată a internetului.

Iluzitanii erau longevivi – majoritatea ajungeau la 100-120 de ani. Orașele erau curate, cu bulevarde largi și multe spații verzi. Cinematografele erau mobile și constau din ecrane uriașe plasate în spații publice. La fel și spectacolele. Totul era gratuit. Lângă fiecare local public, pe străzi, era acces liber la astronet.

Economia Iluzitaniei era bazată pe producția și exportul de petrol, gaze naturale, automobile extravagante și echipament cibernetic. Agricultură, care pe vremuri prospera, era practic inexistentă, nefiind rentabilă. Toate alimentele se importau dintr-o țară vecină, cu sistem politic dictatorial, înapoiată din punct de vedere economic, Republica Loseria.

Oamenii din Iluzitania erau în general fericiți iar copiii lor erau bine educați. În vacanțe, majoritatea populației călătorea peste hotare. Țara era inundată, mai ales vara (iernile erau foarte friguroase) de turiști din toată lumea. Peste tot, în locurile publice funcționau automate translatoare în peste 100 de limbi.

Țara era foarte liberală din punct de vedere al religiei. Oamenii puteau să-și schimbe oricând religia sau să devină atești. Societatea era foarte tolerantă și în privința autodefinirii sexuale.

O adevărată societate idilică!

Iluzitanii erau oameni deschiși la fire și le plăcea să converseze pe străzi și în case. Facebookul fusese de mult desființat și schimbat în *open face-road*.

Sistemul politic era o monarhie constituțională. Spre deosebire de alte monarhii istorice sau contemporane, regele era ales în mod democratic odată la patru ani. Candidații aparțineau tuturor păturilor sociale și erau aleși după merit și după experiența politică.

În ultimii 12 ani țara era condusă de regele Iluzorus al V-lea. La început regele a fost foarte iubit, dar în ultimii ani a luat unele măsuri care au provocat nemulțumiri și mișcări populare pașnice. Printre altele, Iluzorus al V-lea a scăzut salariile la 1,000 iluzolari, în schimb le-a crescut pe cele ale parlamentarilor la 10,000.

Soția lui, **regina** Iluzora, a fost numită judecător suprem, iar fiica lor a fost numită șefa statului major. Au rămas doar trei partide politice: partidul iluzorian de nord, cel central și cel de sud, toate celelalte au fost desființate. Pentru a-și asigura succesul la viitoarele alegeri, din banii storși poporului, regele a construit în fiecare oraș palate pentru demnitarii care făceau propagandă spre binele lui. De asemenea s-a dovedit că în decursul anilor regele și familia regală au devenit miliardari, deși erau numai salariați și s-a demonstrat că aveau relații corupte cu marii industriași.

Poporul era tot mai nemulțumit de restricții și de faptele abuzive ale regelui. Sărăcia s-a accentuat, sistemul sanitar era în pragul colapsului, iar sistemul judiciar era exclusiv în favoarea monarhiei și a guvernului. Manifestațiile au prins amploare și au devenit mai agresive. Poporul cerea abdicarea regelui și alegerea unuia nou, care nu era corupt.

Îngrijorat de aceste evenimente, regele a întrunit o ședință urgentă a consiliului guvernamental, format din rege, regină și cele patru fiice ale lor. Fiecare a propus soluții care să-i scoată din impas; până la urmă a fost adoptată cea propusă de regină: salariul mediu va crește de la 1,000 la 2,000 de iluzolari, cu condiția ca toți oamenii de peste 18 ani (cei cu drept de vot) să accepte implantarea unor lentile de contact "optimiste" la ambii ochi. Oamenilor li se va explica că aceste lentile îi vor ajuta să vadă lucrurile în roz – un fel de psihoterapie continuă.

Oamenii însă nu erau conștienți de două probleme esențiale. După implantare, **lentilele** trimiteau niște prelungiri care penetrau globul ocular, ajungeau la baza creierului și nu mai puteau fi scoase decât printr-o operație complicată. În plus lentilele erau programabile, iar programatorii și aparatele lor se aflau în palatul regal.

Principiul programării era controlul stării de spirit a oamenilor prin stimularea secreției de serotonină în creier. Aparent era o invenție revoluționară, care elimina necesitatea tratamentului antidepresiv cronic. Numai că manipularea cantității de serotonină era la cheremul programatorilor!

Pentru a convinge populația de utilitatea și siguranța acestor lentile, toată familia regală a apărut la televizor cu lentile, dar ele erau doar simple lentile de contact. Solii regelui au mers din casă în casă pentru a convinge oamenii de utilitatea lentilelor.

Majoritatea populației le-a acceptat în speranța de a scăpa de sărăcie și de griji. Tuturor acestora li s-a promis dublarea salariului lunar.

Lucrurile păreau să se liniștească, dar cei 10% care au refuzat implantul continuau să se revolte. Unii au fost împușcați de poliția regală, alții au fost înțemnițați. Iar dublarea salariilor celor cu lentile implantate întârziea... Văzând aceste atrocități, chiar și cei cu implanturi s-au revoltat. Erau totuși 90% din populația țării!

Parlamentarii corupți, care erau devotați regelui, s-au speriat.

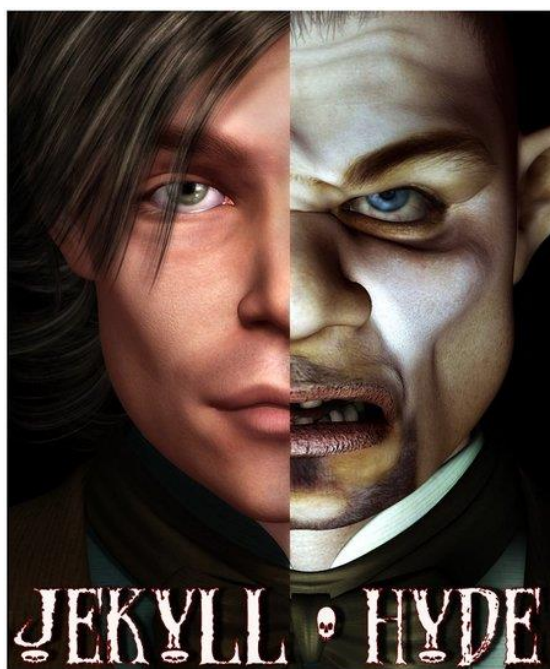
Când totul părea pierdut, regina a ordonat programatorilor să tripleze doza de serotonină secretată prin intermediul lentilelor, pentru a încerca să-i calmeze pe recalcitranți. Programatorii s-au conformat, iar lentilele au provocat secreția unor cantități enorme de serotonină. În scurt timp, sute de mii de oameni au murit de sindrom serotoninergic, datorat cantităților enorme de serotonină din creier. Acest sindrom se manifestă printre altele prin paralizia mușchilor, inclusiv a celor respiratori și moarte prin stop respirator.

Restul populației a intrat în psihoză, necesitând internări masive în spitale sau rămânând acasă, neputând să lucreze sau să funcționeze normal. Aceasta a dus la colapsul total al Iluzitaniei. Familia regală și politicienii devotați monarhiei au cerut azil politic și s-au refugiat în Loseria vecină. Armata Loseriană a ocupat Iluzitania fără a întâmpina vreo rezistență.

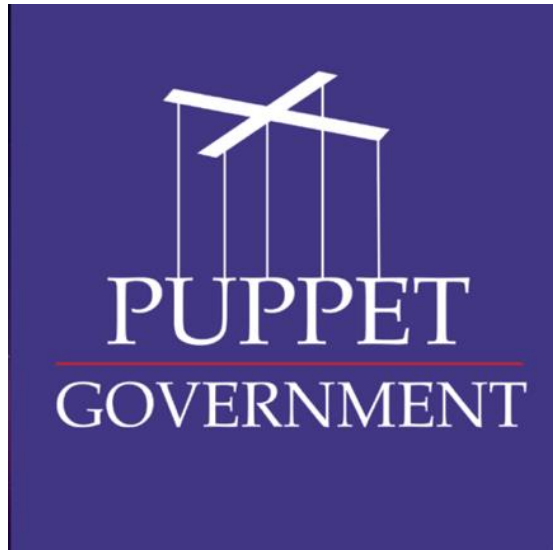
Așa a dispărut de pe harta lumii țara prosperă de odinioară, Iluzitania și poporul ei.

Iluzitania

Partea 2 - Renașterea lui Dr. Jekyll & Mr. Hyde

Povestea aceasta continuă cu cronologia evenimentelor care au urmat prăbușirii regatului Iluzitania. Regele, regina și cele patru prințese s-au reîntors în Iluzitania distrusă, ca să conducă un guvern-marionetă.

Orașele Iluzitaniei au fost distruse de armata cotropitoare a Loseriei, iar agricultura și industria erau falimentare. Iluzitanii trăiau de pe o zi pe alta. Salariile erau minime iar majoritatea alimentelor se împărțea pe cartele. Spitalele erau de asemenea ruinate și se simțea o lipsă acută de medicamente și de personal medical. Faimoasa rețea computerizată era distrusă, iar drepturile civile ale cetățenilor erau ignorate în permanență. Procesele juridice erau fictive și în închisori se practica tortura. Însă familia regală își păstrase palatele și conturile grase în bănci.

Populația autohtonă se îpușinase, astfel încât regele, ca să se aibă bine cu guvernul vecin din Loseria, a populat teritoriul Iluzitaniei cu loserieni, care în general erau foarte săraci, fără educație și extrem de fanatici și naționaliști. Ideologia lor se chema luzerism și promova separatismul și intoleranța față de iluzitani și păstrarea legilor stricte ale ideologiei luzerismului, așa cum fuseseră scrise cu trei secole în urmă. Majoritatea loserienilor nu aveau meserii și nu lucrau, așa că regele a scăzut și mai mult salariile populației autohtone, ca să-i suporte financiar pe loserieni.

Cam la un an după imigrarea masivă a luzerienilor în Iluzitania, unde ei erau deja majoritari, regele a ordonat alegeri guvernamentale și guvernul marionetă a fost reales. Toți loserienii au votat pentru acest guvern. Iluzitanii au protestat, dar fără nici un rezultat, fiindcă alegerile au fost perfect legale. Mulți demonstranți iluzitani au fost întemnițați.

Drept răsplată pentru fidelitatea lor față de guvern, regele a împărțit luzerienilor noi venituri diferite cadouri, inclusiv bilete de avion ca să poată vizita țările din jur, printre acestea și Luzeria natală, care rămăsese tot o țară săracă.

Câteva luni mai târziu, în Luzeria a izbucnit o epidemie de diaree care decima populația cu miile, fiindcă nu exista un tratament efectiv contra acesteia. Prin intensă activitate turistică, epidemia s-a extins și în Iluzitania. Și acolo boala decima populația. Regele i-a mobilizat pe puținii savanți care mai rămăseseră în Iluzitania, în speranța de a găsi un tratament efectiv contra diareei catastrofale și a investit sume mari de bani în acest proiect. Între timp, spitalele s-au umplut cu bolnavi, iar cimitirele cu morți. Industria și agricultura erau complet blocate din cauza lipsei de forțe de muncă. Mulți copii mureau deshidratați din cauza diareei și de inaniție. Savanții regelui au reușit până la urmă să prepare medicamentul mult dorit și anvergura epidemiei a scăzut în mod simțitor.

Ceea ce s-a observat însă era faptul că medicamentul era efectiv numai asupra imigranților luzerieni, pe când iluzitanii continuau să moară.

Așa a dispărut de pe fața pământului poporul iluzitan.